

Frumoasa mea

Ștefan Doroftei Doimneanu

Frumoasa mea sunt prins între dezastre
Iar m-am pierdut prin bombe fumigene,
De explodez, din dorurile noastre
Vei aduna doar visuri patogene.

Să-mi scrii de știi, de doctori plini de vrajă
Ce pot durerea timpului s-o dreagă,
La clipe fără nori să stau de strajă
Ca dragostea din noi să se-înțeleagă.

Și pune-mi pe cătușe fir de iarbă
Cu codul din săruturi prinse-n cheie,
Privirea-n așteptare să nu-mi fiarbă
Să sorb neant din trupu-ți de femeie.

Pe gene șterge-mi niște stropi de ploaie
Ce curg mereu din ochii amintirii,
Și gândul tău mai fă-l să se îmoaie
În zodia din freamătul trăirii.

Pe seară spune-i vântului să tacă
Să se retragă-n tainele pădurii,
Să-mi lase visul cast ca să petreacă
Să nu-l mai plimbe prin durere furii.

20.06.2019